

C. SLEESWIJK, *Onvereenigbaarheid van geneesmiddelen*.
4de Druk, bij D. B. CENTEN, Amsterdam, 81 + VII. bldz.
Prijs f 1.30.

Het pleit zoowel voor dit boekje als voor de belangstelling, die onder de Nederlandsche apothekers en artsen bestaat in het daarin behandelde onderwerp, dat weder een nieuwe druk ervan noodig is geworden. Maar deze noodzakelijkheid is mede een gevolg van de uitbreiding der ondervinding op het gebied der onvereenigbaarheid. En zoo vindt de lezer hier weder een aantal nieuwe gevallen van onvereenigbaarheid op dezelfde beknopte en heldere wijze beschreven als in de vorige drukken, en de bladwijzer brengt den zoekende vlug op den goeden weg. Het boekje bepaalt zich tot de scheikundige onvereenigbaarheid; de therapeutische wordt buiten beschouwing gelaten. Doch het geeft niet uitsluitend een lijst van feiten, maar ook pogingen tot verklaring. De uitvoerige lijst van stoffen, die met andere stoffen vervloeiende mengsels vormen, wordt bijv. gevolgd door een overzicht van de proefnemingen, die er op schijnen te wijzen, dat het vervloeien van vele mengsels het gevolg is van verlaging van het smeltpunt der samenstellende stoffen tot beneden de kamertemperatuur.

Tal van verrassende en voor de praktijk belangrijke verschijnselen vindt de lezer in het handige werkje, dat weder van harte wordt aanbevolen.

PINKHOF.

FEUILLETON.

EEN MERKWAARDIG INENTINGSBEWIJS.

Op het Gemeente archief van Amsterdam vond ik het volgende schriftstuk:

„Overmits geene kinderen op een school worden toegelaten, dan na vertoon van een bewijs, dat aan de zelve, de, tegen den Vrijmachtigen Opperheer van leven en dood zondige koepokinenting geschied zij indien zij niet te voren door den Oppermachtigen God zelf met de natuurlijke kinderpokken bezocht zijn geworden, zoo declareert de ondergeteekende met berouw en leedwezen dat hij zich op den 2den December 1827 schuldig heeft gemaakt aan de zonde, om den jongen Heer ABRAHAM JOHANNES ZUBLI te vaccineeren.

De ondergeteekende verklaart hierbij echter ook, dat hij volstrekt niet certificeerd, noch certificeeren wil, dat gemeld kind door den Almachtigen God niet met natuurlijke kinderpokken zouden kunnen worden bezocht”.

Amsterdam, 2 Juli 1833.

w.g. Z. M. VAN DER FEEN,
Med. doct.

Amsterdam, Januari 1920.

SOPHIE PINKHOF.

Staatsverzekerings-geneeskunde.

De technische herziening der Ongevallenwet:

Het laatste ingezonden stuk van collega VAN TROOIJEN noopt mij nog tot een kort woord. Ik zal mij weder tot de hoofdpunten beperken, maar tot mijn spijt moet ik *weer* beginnen met het rechtzetten van een door VAN TROOIJEN gegeven scheeve voorstelling. Hij toch zegt, dat ik gemeend heb mij te moeten uitspreken „over het